

Man må finde en forhandlingsløsning, man må finde de tangenter at trykke på, der gør, at man kan komme i forhandling med nogle af dem, man slås med, selvfølgelig ikke Al-Qaeda-folk, der er kommet ind i landet, men med nogle af dem, man slås med i øjeblikket, som er meget bredere repræsentative for en del af befolkningen end de rent terroristiske bevægelser. Og man må finde en nøgle til at gøre nabolandene, også Iran og Syrien, interesserede i at bidrage til en stabilisering af Irak. Og en af nøglerne er selvfølgelig, at de heller ikke bliver ved med at bære, det gælder især Syrien og i øvrigt også Jordan, den enorme flygtningestrøm, som går ud af Irak i disse måneder, så længe tragedien derinde fortsætter.

Kl. 17.30

Jeg tror, at nogle højtstående britiske repræsentanter, som jeg talte med for ikke så længe siden, har meget ret i den analyse, man også fra amerikansk side bad om måtte blive lagt til grund for et kursskifte i Irak. Briterne sagde også, at vi bliver nødt til at erkende, at på en eller anden måde må vi gå i forhandling med de dele af IRA, der overhovedet er til at snakke med, for hvis vi skal komme ud af det irakiske morads, bliver vi nødt til at finde nogle at forhandle med.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ja, tak. Det var lige præcis 10 minutter. Der er spørgsmål til hr. Lykketoft, og det første kommer fra fru Gitte Lillelund Bech.

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Det var lidt vanskeligt at få et svar fra medforlagsstilleren, hr. Villy Søvndal fra SF, så nu vil jeg prøve Socialdemokraterne og hr. Mogens Lykketoft.

Jeg vil gerne bede hr. Mogens Lykketoft om at sætte en dato på, hvornår det danske troppebidrag skal være ude af Irak. Der står i forslaget til vedtagelse, at det skal være straks, og skal det forstås således, at det er i morgen, de skal trækkes ud?

(Kort bemærkning).

Mogens Lykketoft (S):

De skal selvfølgelig trækkes ud i medfør af en aftale med dem, de arbejder sammen med, og det kan der sagtens gå uger med. Men det er et spørgsmål om at gennemføre det så hurtigt, som det er praktisk muligt, for vi kan ikke se, at det

lille – ja, det i den store sammenhæng næsten symbolske – danske kontingent kan gøre nogen positiv forskel i det morads, der er i Irak nu.

Vi ønsker at skynde på dem i den amerikanske og britiske beslutningsproces, der arbejder for et kursskifte, fordi vi mener, at de dygtige danske soldater, vi har udsendt, kan anvendes med større gavn andre steder i verden, når det gælder om at redde menneskeliv og skabe fred. Derfor skal det ske så hurtigt som overhovedet muligt.

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg synes sådan set, hr. Lykketoft skylder både irakerne og den danske befolkning at sætte en dato på. Der sidder tusindvis af pårørende til danske soldater i Irak rundt omkring, og derfor synes jeg sådan set, hr. Lykketoft skylder at fortælle, hvornår de kan forvente at få deres mænd eller koner hjem. Jeg vil gerne bede Socialdemokraterne om rent faktisk at sætte en dato på, for ellers må jeg jo tolke det sådan, at hvis Socialdemokraterne og hr. Lykketoft ikke kan sætte en dato på, er det, fordi Socialdemokraterne ikke mener det med, at troppebidraget skal hjem straks, alvorligt.

En anden ting – det er bare en lille kommentar – er, at som regel er det sådan, at man får vide, at det ikke er størrelsen, der gør det. Men hvis det er størrelsen, der gør det her, forstår jeg altså ikke, hvordan det kan harmonere med, at jeg tidligere har hørt hr. Lykketoft sige, at vi bare kan trække soldaterne ud af Irak og sende dem til Darfur.

(Kort bemærkning).

Mogens Lykketoft (S):

Egentlig synes jeg, det appellerer en lille smule til smilet, når fru Lillelund Bech er så interesseret i, på hvilken præcis dato vi gerne vil trække soldaterne ud. Vi ville gerne have haft dem ud for et år siden, vi ville gerne have haft dem ud for et halvt år siden, vi vil gerne have dem ud nu, og vi vil trække dem ud, så hurtigt som vi overhovedet kan få et flertal her i Folketinget for at gøre det. Men det er altså en lidt mærkværdig forestilling, når et flertal, som absolut vil fastholdes som halehæng til Bushpolitikken i Irak, forlanger, at oppositionen skal sige, om det skal være den 15. december eller den 1. januar. Er det ikke noget pjattet?